

staan om een tweede verdachte aan te spreken kijken verbaasd naar de plek waar het geluid vandaan komt. Peter heeft meteen door dat het hun eerste verdachte was. Ze kijken elkaar aan en weten even niet wat ze moeten doen. Ze besluiten om achter de eerste verdachte aan te gaan. De man is in elk geval niet van plan om daar te blijven staan. Hij graait snel zijn gereedschap bij elkaar en zet het dan op een rennen. Hij rent zo hard dat de jongens hem niet bij kunnen houden. Deze dief is helaas gevlogen. Van verschillende kanten komen er nu mensen aan gerend. Peter en Joris doen hun verhaal. Helaas is de andere verdachte inmiddels ook gevlogen.

De mensen die hun verhaal hebben aangehoord vinden het grappig, maar denken dat de jongens te veel fantasie hebben. Peter en Joris gaan wel met een tevreden gevoel naar huis. Hoewel de dieven zijn ontkomen, zijn de auto's in ieder geval niet gestolen. Als zij er niet waren geweest, was het waarschijnlijk heel anders afgelopen.

Ze hebben weer een leuk avontuur beleefd. Kijken wat morgen brengt.

Als Peter thuiskomt heeft zijn vader een verrassing. Hij heeft voor vanavond tickets gekregen voor Iron Maiden. Drie stuks, omdat een collega op het laatste moment toch niet kon. Hij wist dat vader en zijn twee zoons het geweldig zouden vinden, en gunde hen de tickets. Peter is compleet verrast; luid juichend rent hij door de kamer. Het is één van zijn favoriete bands. Moeder zet hem snel mogelijk aan tafel aan het eten, want ze moeten zo snel mogelijk vertrekken. Hij is door het dolle heen, vooral omdat hij Iron Maiden nog nooit live heeft gezien. Zodra hij het eten achter de kiezen heeft, kunnen ze meteen vertrekken. In de auto wordt direct harde muziek aangezet, om in de juiste sfeer te komen. Ze zingen met zijn drieën uit volle borst mee. Hoewel het allemaal zo vals klinkt als een kraai, hebben ze samen de grootste lol. Na een flinke rit

komen ze op de plaats van bestemming. Ze merken direct dat ze niet de enigen zijn, want de parkeergarage zit al aardig vol. Bij de zaal aangekomen, zien ze een lange rij mensen die allemaal naar binnen willen. "Dit wordt nog een tijdje wachten," zegt vader. Peter vindt dat helemaal niet erg. Wel valt het hem op dat sommige mensen een mondkapje dragen. Hij is daar wel nieuwsgierig naar. Hij tikt zijn vader aan en wijst onopvallend naar de mensen met mondkapjes. Vader legt kort uit dat die mensen niet ziek willen worden – ze denken dat er iets in de lucht zit. Peter vindt het vreemd, maar merkt aan zijn vader dat die het maar dikke onzin vind. Verder is het erg gezellig in de rij. Ze maken veel contact met mensen die dezelfde muzieksmaak hebben als zij. De tijd vliegt voorbij en al snel mogen ze naar binnen om hun plekje op te zoeken. Ze zitten helemaal beneden met goed zicht op het podium. Ze moeten alleen nog voorzichtig een smalle trap aflopen. Zodra ze gaan zitten, begint direct het voorprogramma. Peter wordt daar niet echt vrolijk van, want het is absoluut niet zijn stijl.

Na drie kwartier is het afgelopen en wordt het podium klaargemaakt voor de hoofdact.

De verwachtingen zijn hooggespannen bij Peter en hoewel hij ze nooit live heeft horen spelen, heeft hij wel veel verhalen gehoord over de show. Eindelijk is het zover. Het doek valt en een gigantisch podium wordt zichtbaar. De band trekt meteen alles uit de kast voor een heel indrukwekkende show. Peter is vanaf het begin tot het eind helemaal in de ban van deze spectaculaire show. Dit heeft hij nog nooit meegemaakt. Alles wat je kunt en mag verwachten, kwam uit. Eddy, de mascotte van de band, verscheen meerdere keren als een groot monster op het podium. Peter vindt het echt schitterend. Het enige nadeel van de avond was dat de tijd zo snel voorbij ging. Vader heeft een mooi aandenken voor hem gekocht: een echt tour-T-shirt met onder andere de stad en de datum van vandaag erop. Nu kan iedereen zien dat hij bij dit concert is geweest. Zijn vader en Martin zijn ook onder de indruk van de

show. Vader heeft Iron Maiden al vaker gezien, maar moet nu toch toegeven dat wat hij vanavond heeft meegemaakt, het beste was tot nu toe. Tijdens de terugreis genieten ze nog na met lekkere muziek aan. Ze vertellen elkaar hoe ze het allemaal hebben beleefd.

Als Joris thuiskomt na het spelen, gaat het hele gezin meteen aan tafel voor het avondeten. Joris is niet zo'n prater; hij vertelt weinig over wat hij met Peter heeft meegemaakt. Moeder vraagt er wel naar, maar krijgt dan een beknopte versie van wat ze hebben gedaan.

Moeder weet wel dat Joris en Peter samen in hun een eigen wereld zitten en net doen alsof ze de wereld kunnen redden. Moeder weet niet hoever dat gaat, maar wat ze hoort aan kleine beetjes vindt zij wel grappig. Ze denkt altijd maar dat ze in elk geval geen vandalisme plegen of rotzooi trappen, maar gewoon leuk spelen. Als ze klaar zijn met eten moet Joris samen met Josh afwassen. Dit is echt het favoriete werkje van de jongens. Meestal hebben ze gedonder, lopen ze op elkaar te fitten of doet de één gemeen en schreeuwt de ander om hun moeder. Zij wordt daar niet blij van en is dat gedoe helemaal zat. Na een halfuur is de afwas eindelijk helemaal klaar. Joris slaakt een diepe zucht van opluchting. Dat gedoe heeft hij ook weer gehad. Nu kan hij naar boven om zijn huiswerk te maken. Daar neemt hij lekker uitgebreid de tijd voor. Als hij op tijd klaar is, wil hij nog wel even gamen, tenzij er iets interessants op de tv is. Vandaag is dat toevallig niet zo.

Hij vraagt aan zijn broers of zij misschien zin hebben om een potje te gamen op de Playstation. Alex heeft helaas andere dingen te doen. Josh heeft nog wel huiswerk, maar dat kan hij ook later nog maken. Hij besluit te gaan gamen met Joris.

Ze doen een racespel, zodat ze het tegen elkaar op kunnen nemen. Het eerste potje wordt met overmacht gewonnen door Josh, waar Joris niet blij mee is.